

Wniosek

pośla Dra K. Tryłowskiego i tow. w sprawie założenia państwowej szkoły przemysłowej dla przemysłu drzewnego z ukraińskim językiem wykładowym w Kosowie.

Wysoki Sejmie!

Huculski domowy przemysł rzeźbiarski zdobył sobie sławę nie tylko w naszym kraju, nie tylko w całym państwie austriackim, ale i poza jego granicami. Ten przemysł wykazuje dowodnie, ile zmysłu artystycznego jest u naszych Huculów, a jego wzory wywoływały na wszystkich wystawach, w których nasi huculscy artyści brali udział, ogólny podziw i uznanie.

Przedmioty huculskiego domowego przemysłu drzewnego stanowią między innymi prawdziwą ozdobę czeskiego praskiego muzeum im. Wojciecha Napretka i również na ostatniej wystawie ukraińskiego przemysłu drzewnego w r. 1912 w Kołomyi zwracały na siebie ogólną uwagę.

Niestety władze nasze, tak rządowe jak i krajowe, zamało zwracają uwagi na ten domowy huculski przemysł, który odpowiednio prowadzony, mógłby stać się źródłem prawdziwego bogactwa naszego narodu.

Nawet rządowa szkoła przemysłu drzewnego w Kołomyi mija się wprost ze swem powołaniem i raczej przyczynia się do jego wypaczenia niż do jego podniesienia.

Wobec tego stawiają podpisani następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w najbliższej przyszłości założył państwową szkołę przemysłową dla przemysłu drzewnego w Kosowie, z tem, aby jej plan naukowy uwzględniał przede wszystkim istniejący huculski domowy przemysł drzewny i rozwijał go z zatrzymaniem jednak wszystkich jego cech charakterystycznych.

Szkoła ta powinna między innymi utrzymywać także nauczycieli wędrownych, którzy obchodząc po kolei huculskie wsie, uczyliby huculskich samorodnych rzeźbiarzy najnowszych zdobyczy techniki zastosowanej do tego rodzaju przemysłu.

Wnioskodawca:

Tryłowski.

Łanruk, K. Lewicki, Singalewicz, Baczyński, Hołubowicz, Kormosz, Załoziecki, Nowakowski, Dumka, Winniczuk. Kochanowski, Sandulak, Kurowiec, Petruszewicz, Horbaczewski.

